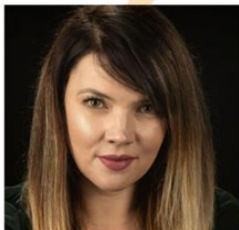

Când chilipirul devine taxabil: ce implicații și complicații ar putea să apară din „taxa Temu” și ce ar trebui să aibă în vedere legiuitorul pentru rezolvarea lor

Dan Dascălu

Partener

Alexandra Iacob

Avocat senior coordonator

În timp ce Curtea Constituțională a amânat pronunțarea asupra pachetului legislativ din domeniul fiscal pentru data de 20 octombrie 2025, măsurile incluse în cadrul acestuia continuă să ridice îngrijorări cu privire la efectele ce vor fi generate în economie. Printre acestea, se afla și taxa fixă de 25 lei pe coletele extracomunitare sub 150 euro, ce a stârnit reacții intense din partea pieței de e-commerce și logistica.

În „Jurnalul unui pachet fiscal controversat” încercăm să analizăm cele mai problematice dispoziții legislative din reglementările incluse în Pachetul 2 de reforma fiscal-bugetară, dintr-o perspectivă exclusiv tehnică.

După ce în primele două episoade am analizat [limitarea deductibilității fiscale în cazul serviciilor intra-grup prestate de nerezidenți](#) și, respectiv, [îngreunarea accesului contribuabililor la eșalonarea obligațiilor fiscale](#), în acest al treilea episod nostru analizăm 1) implicațiile operațional-logistice ale reglementării legale; 2) impactul economic al taxei și implicațiile sale fiscale și contravenționale; 3) pentru a extrage astfel câteva concluzii asupra unei taxe care pare minoră, dar ridică întrebări majore.

1) Implicațiile operațional-logistice ale reglementării legale: un viitor incert pentru curieri și piața

Taxa cunoscută sub denumirea informală lansată de media de „taxa Temu” este menită, conform Guvernului, să protejeze interesele economice ale României, să asigure echitate fiscală, respectiv, să conducă la îmbunătățirea controlului asupra produselor importate și, în final, să aducă venituri suplimentare la buget.

Aceasta în contextul în care, așa cum s-a menționat, românii comanda zilnic sute de mii de produse de pe platforme precum Temu, Shein sau AliExpress, atrași de prețurile reduse și livrarea rapidă, transformând comerțul online extracomunitar într-o forță competitivă pentru piața locală. O analiză atentă relevă însă complexitatea și potențialele capcane ale acestei măsuri legislative de impozitare.

Astfel, pe de o parte, se poate ridica în mod justificat întrebarea dacă nu cumva această sumă fixă aplicată coletelor din afara UE este, de fapt, o taxă vamală mascată, domeniu care intră strict sub competența Uniunii Europene, ceea ce ar risca să încalce reglementările europene.

Pe de altă parte, implementarea practică a acestei taxe poate genera dificultăți operaționale insurmontabile, în special, față de timpul scurt rămas până la aplicarea sa (i.e. 1 noiembrie), în măsura în care nu va fi declarată neconstituțională. Aceasta face ca intervalul de timp rămas pentru pregătirea și adoptarea unor norme metodologice – 30 zile de la intrarea în vigoare a legii, conform dispozițiilor din cuprinsul sau – să fie de minimă utilitate practică pentru cei vizați să suporte sancțiunile (i.e. curierii). Aceasta, în special, ținând cont și de

necesitatea discutării normelor și eventualelor ajustări necesare pentru a le face aplicabile corespunzător, fiind greu de imaginat - față de experiențele din alte cazuri - ca demersul va fi unul perfect de la prima sa derulare.

2) Impactul economic al taxei și dimensiunile sale fiscale și contravenționale corelative: cine suportă, de fapt, nota de plată și reacțiile pieței

Deși legea dispune ca obligația de plată revine furnizorului produselor, colectarea, declararea și virarea taxei sunt puse în sarcina firmelor de curierat, acestea fiind transformate, practic, în percepatori fiscali, fără a dispune de infrastructura, procedurile clare sau protecția juridică necesară. Nu se știe exact cum vor putea avea acces firmele de curierat la toate informațiile necesare pentru determinarea coletelor pentru care trebuie să colecteze taxa, cum se va colecta taxa și, crucial, dacă totuși firmele de curierat nu vor ajunge să fie obligate să o achite din fonduri proprii, ceea ce ridică întrebarea dacă nu se va ajunge chiar la refuzul de a mai efectua livrarea, ipoteze greu de imaginat ca ar fi fost dorite sau macar preconizate de legiuitor la adoptarea măsurii legislative.

Această povară, inechitabilă și greu de susținut, este amplificată de amenzi semnificative prevăzute pentru curierii care nu declară taxa colectată – sancțiuni care, într-un context logistic complicat și lipsit de predictibilitate, risca să fie nu doar disproporționate, ci și să vizeze ipoteze în care nu există niciun fel de culpa a curierilor.

Analizând din perspectiva economică textul reglementării legale, dincolo de declarațiile ce stau la baza adoptării sale, se poate ușor anticipa că, deși taxa de 25 de lei nu este achitată direct de cumpărător la momentul comenzii, ea ar urma să fie, inevitabil, repercutată către acesta. Astfel, în măsura în care platformele online se vor vedea în situația de a suporta această taxă, o vor include cel mai probabil în prețul final al produsului sau o vor adăuga la costul de livrare. Or, dacă în cazurile (mai degrabă de excepție) de livrări ramburs, această perspectivă este simplă și evidentă, prin raportare la înseși textele legii, ea se va dovedi mult mai complicată, dacă nu imposibilă, în celelalte situații, pe care legea nu pare a le fi avut în vedere.

Aceasta, întrucât societățile de curierat nu dispun de niciun fel de elemente de constrângere a debitorilor taxei logistice, în baza cărora să acționeze ca percepatori fiscali ai Statului, așa cum îi vrea această reglementare legală. Vor fi deci necesare complicate negocieri și mecanisme contractuale și practice eficiente pentru a obține sumele pe care trebuie să le declare și achite în 25 de zile următoare de la data livrării coletului către beneficiar. Din păcate, nu pare a se fi luat în considerare dacă această taxă a fost sau nu încasată de la debitorii acesteia (i.e. în esență, comercianții din China), curierii fiind pasibili de sancțiunea angajării propriei răspunderi fiscale pentru aceste sume. Or, cum este imposibil de imaginat ca societățile de curierat, să accepte să suporte sumele uriașe vizate spre colectare de Guvern, nu ar fi exclusă chiar încetarea colaborării cu comercianții din China, ceea ce inevitabil îi va afecta din punct economic pe cei dintâi.

În final, este de așteptat că într-un fel sau altul impactul practic al acestei taxe să fie suportat și de consumatorul român fie întrucât va ajunge să plătească mai mult pentru același produs, fie pentru că nu va mai avea acces deloc la acest produs, urmare a dispariției lanțului logistic de livrare pe piața din România. Aceasta ridică întrebări despre eficiența măsurii în atingerea scopurilor declarate și despre posibilele daune colaterale asupra puterii de cumpărare și, desigur, asupra însași economiei din România, ce va fi afectată de noua reglementare.

Iar pentru a avea o imagine cu privire la magnitudinea fenomenului, cifrele vehiculate în presa menționează că peste 225.000 de colete sub 150 de euro intra zilnic în România. Astfel, Guvernul estimează venituri de 1,3 miliarde lei anual din această taxă, justificând-o prin faptul că platformele non-UE evita în prezent plata TVA și a taxelor vamale, ceea ce le oferă un avantaj competitiv major.

Însă, cum reacționează piața? Pe de o parte, Temu a transmis oficial că ar putea evita taxa dacă livrează din depozite europene, nu direct din China, deși verificarea originii tuturor coletelor rămâne o provocare logistică majoră. Pe de altă parte, comercianții locali și asociațiile din e-commerce solicită măsuri urgente pentru

echilibrarea pieței. Ei nu cer protecționism, ci reguli clare și aplicabile tuturor, propunând eliminarea scutirii de taxe vamale pentru coletele sub 150 de euro și impozitarea veniturilor acolo unde se consuma produsele, pentru a crea un mediu de concurență loială.

3) Concluzie: O reglementare grabită sau un pas spre echitate?

„Taxa Temu” pare, la prima vedere, o masură fiscală minoră, menită a contribui la generarea veniturilor atât de așteptate de pachetul legislativ din domeniul fiscal. În realitate, ea deschide o discuție amplă despre echitate fiscală, proporționalitate, competența legislativă și capacitatea de implementare a unor măsuri care să corespundă scopurilor declarate, prin adoptarea unor dispoziții clare și necontroverse și, mai ales, care să nu îi afecteze exact pe agenții economici din România sau pe beneficiarii coletelor expediate din China cu ajutorul lor, ci să îi vizeze doar pe expeditorii acestor colete, așa cum s-a declarat că se intenționează.

Dacă va fi aplicată cu atenție și transparență, în baza unor norme metodologice clare, care să țină cont de diversitatea modelelor de business din logistica și mai ales să asigure atingerea scopului declarat, înlăturând riscul unor efecte colaterale, ar putea corecta un dezechilibru real pe piață. Dacă nu, risca să devină un exemplu de reglementare grabită, generând blocaje, costuri suplimentare pentru mediul de afaceri și consumatori, dar și un impact nedorit asupra economiei românești. Viitorul acestei taxe și impactul său depind acum de deciziile care vor urma și de modul în care autoritățile vor alege să clarifice și să adapteze cadrul legislativ.